

De misdienaars en enkele acolieten gingen zondag 18 maart 2012 op tocht, eerst in de kerk en daarna door de bossen. Op die manier leefden ze de tijd van 3000 en 2000 jaar geleden mee. Toen anderen op reis waren.

Op Speurtocht Terug in de tijd

Verslag: Foppe-Klaas Hovinga

Het was een bijzondere dag voor de misdienaars. Dat begon al in de kerk, toen zij door pastoor Skiba naar het zaaltje werden gestuurd. Daar braken ze in rap tempo allemaal koekjes doormidden (In de Maria Koninginkerk eten ze nog maanden lang kapotte koekjes). Dit deden ze niet omdat de mensen in de kerk zo'n slecht gebit hadden en ook niet omdat er geen geld meer was om hele koekjes te eten, maar om aan alle aanwezige parochianen te laten zien dat deze dag het middelpunt van de vastenperiode was. Een feestdag. De pastoor was daarom ook in de feestkleur gekleed, roze.

De pastoor ging eerst met de kinderen terug naar 3000 jaar geleden, toen de Israëlieten op tocht waren. Veertig jaar lang door de woestijn. In het begin ging dat wel goed, maar later ging men ruzie met elkaar maken. Als straf daarvoor kwamen er allemaal slangen die de mensen beten. Mozes moest van God toen een koperen slang maken en die op een stok zetten. Als de mensen gebeten waren en naar die slang keken, dan werden ze weer beter. Toen nam pastoor Skiba ons allemaal mee naar 2000 jaar geleden. De pastoor vroeg waar wij in deze vastentijd voor Pasen aan terugdenken en de kinderen wisten te antwoorden dat we dan denken aan Jezus, die aan het kruis gestorven is. Zo lijkt Jezus die slang van 3000 jaar geleden. Als je naar Jezus kijkt, zul je niet sterven.

De tocht naar Olst

Na de eucharistieviering maakten de misdienaars met ouders en, begeleiders, pastoor Skiba en diaken Marc Brinkhuis zelf een tocht. Het was een best lange tocht, helemaal van Deventer naar Olst. Onderweg was er in het bos gelukkig wat te eten - met dank aan Albert Heijn en een oproep van pastoor Skiba voor nog meer sponsoring. Aan de bomen hingen sporen van dieren, waarvan de kinderen moesten raden bij wie ze hoorden. Best wel lastig volgens de pastoor, vooral omdat je meestal niet onder de poten van de dieren kijkt, om te ontdekken hoe ze er daar uitzien. Ondertussen werden de eerste blaren verzorgd.

Op naar de finish

Afgekoeld in de bunkers van de IJssellinie- het was daar binnen maar 8 graden. – gingen de kinderen weer op pad. Een tocht kan mooi en gezellig zijn, maar toch ook wel zwaar. Gelukkig wisten ze dat ze een uitstekend uitzicht hadden: heerlijke pannenkoeken, die in Olst al op hen lagen te wachten.

Met dank aan

Met dank aan de kosters, lectoren, bloemengroep en koffiegroep van de Maria Koningin voor hun hulp en ondersteuning op de dag zelf.

Dank aan de organiserende coördinatoren die deze dag mogelijk hebben gemaakt.